

Младен Исаев

Зимна картина

Бяла шуба облече гората,
вечерта я покри с тишина.
И донася далечният вятър
само тънкия звън на шейна.
На гората в покоя унесен,
аз не бях тази вечер видял,
как над клоните едрия месец
като щит на герой бе изгрял.

Затрептя върху меката шуба
на звездите искрящият рой.
Този лес, неизказано хубав,
в звездна дреха облечен, бе мой.
И макар че под снежния шатър
не шумеше зелена трева,
цяла в празничен накит, гората
в тази хубава нощ оживя.

КРАЙ

© Младен Исаев

Източник: <http://children.librousse.bg>

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/12309>]